

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Το 1984 συγκροτήθηκε στην Αγροτική Τράπεζα η Επιτροπή Μορφωτικού Ινστιτούτου στα πλαίσια της οποίας οι κκ. Κ. Λούλος και Π. Νικολόπουλος ανέλαβαν τη δημιουργία Ιστορικού Αρχείου με στόχο τη διάσωση, ταξινόμηση και περιγραφή του αρχειακού υλικού της Τράπεζας. Αργότερα, το 1991, ιδρύεται το Τμήμα Συντονισμού και Ελέγχου του Μορφωτικού Ινστιτούτου, που εντάχθηκε στην Υποδιεύθυνση Διοίκησης.

Το 1984, η ΑΤΕ φαίνεται πως συνειδητοποίησε, έστω και καθυστερημένα, την τεράστια σημασία που έχει για την Τράπεζα η διάσωση της ιστορικής της μνήμης και ακολούθησε στο ζήτημα αυτό το παράδειγμα της Εθνικής Τράπεζας. Έτσι, πρώτη ενέργεια της ομάδας του Ιστορικού Αρχείου της ΑΤΕ ήταν ο εντοπισμός των τεκμηρίων εκείνων που έχουν ιστορική σημασία και η φροντίδα για την ασφαλή μεταφορά τους στους χώρους του Ιστορικού Αρχείου.

Ομως, από το 1985 και μέχρι σήμερα διαπιστώνουμε ότι η Τράπεζα αμφιταλαντεύεται σοβαρά για την αναγκαιότητα ύπαρξης και λειτουργίας του Ιστορικού Αρχείου της.

Έτσι, ενώ το 1985 η Διοίκηση αποφάσισε να προσλάβει για ένα χρόνο τέσσερις συνεργάτες για το Αρχείο, η προσπάθεια αυτή διακόπτεται ένα χρόνο αργότερα για να συνεχισθεί το 1989 με την πρόσληψη τεσσάρων νέων συνεργατών. Ομως και η προσπάθεια αυτή θα διακοπεί το 1990 για να συνεχιστεί δύο χρόνια αργότερα με την πρόσληψη του Ευάγγελου Πρόντζα σαν σύμβουλου για θέματα Ιστορικού Αρχείου και άλλων τεσσάρων συνεργατών. Από τον Οκτώβριο του 1993 και μέχρι σήμερα δεν ανανεώθηκαν για μια ακόμη φορά οι συμβάσεις, ενώ τον Ιανουάριο του 1994 διακόπηκε απότομα και η σύμβαση του Ευάγγελου Πρόντζα.

Τα γεγονότα αυτά πιστεύω ότι μαρτυρούν, με τον πιο παραστατικό και οδυνηρό τρόπο, ότι η ύπαρξη και λειτουργία της υπηρεσίας Ιστορικού Αρχείου της Αγροτικής Τράπεζας δεν έχει κατοχυρωθεί θεσμικά με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εξαρτάται από τις εκάστοτε διοικητικές μεταβολές στην ιεραρχία της Τράπεζας και από τις αδράνειες και την αδιαφορία της γραφειοκρατίας.

Τελικά, η κατά διαστήματα αμφισβήτηση της λειτουργίας των Ιστορικών Αρχείων, με τη δικαιολογία ότι πρέπει να γίνουν περικοπές στις δαπάνες για λόγους οικονομίας, αποδεικνύει κατά την γνώμη μου ότι δεν έχει γίνει ακόμα ευρύτερα αποδεκτός ο ιδιαίτερος ρόλος και το σημαντικό έργο που προσφέρουν τα αρχεία στην κοινωνία για τη διατήρηση της ιστορικής της κληρονομιάς.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, όπου αμφισβητείται έμπρακτα συνεχώς και αυτή ακόμα η αναγκαιότητα ύπαρξης Ιστορικών Αρχείων, φαντάζει δυστυχώς πολυτέλεια η οποιαδήποτε επιστημονική και θεωρητική συζήτηση για τη στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί για τη διάσωση των αρχείων, για τις μεθόδους επεξεργασίας που εφαρμόζονται, για τις αποκλίσεις τους και τα θετικά ή αρνητικά αποτελέσματα που προκύπτουν στη μια ή στην άλλη περίπτωση.

Ν. Παντελάκης